

Hanna Kowalewska-Marszałek

Sandomierz, woj. tarnobrzesckie. Stanowisko Wzgórze Zawichojskie

Informator Archeologiczny : badania 15, 56-57

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

mienne reprezentowały surowiec czekoladowy /przewaga/ i świeciechowski. Wśród narzędzi przeważały rylce, wystąpiły także sierpaki i drapacze. W jednej z jam znajdował się drapacz na wiórku obsydianowym. Palenisko posiadało trzy poziomy użytkowe. Na najstarszym oraz środkowym wystąpiła ceramika kultury ceramiki wstęgowej rytej. Najmłodszy poziom zawierał także materiały lendzielsko-polgarskie i nieliczne materiały kultury ceramiki sznurowej. W spągu już poza obrębem paleniska leżało szydło kościane i fragment rogu tura /? /.

Badania będą kontynuowane.

SANDOMIERZ
woj. tarnobrzeskie
Stanowisko Wzgórze Zawichojskie

Państwowe Muzeum
Archeologiczne w Warszawie
Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Tarnobrzegu

Badania prowadziła mgr Hanna Kowalewska-Marszałek, Finansował KZA w Tarnobrzegu /za pośrednictwem Urzędu Miejskiego w Sandomierzu/. Pierwszy sezon badań, Osada neolityczna cyklu lendzielsko-polgarskiego.

Wzgórze Zawichojskie, na którym położone jest stanowisko, znajduje się w północnej części miasta, u zbiegu ulic: Zawichojskiej i Armii Czerwonej. Jest to wzniesienie, wchodzące w skład skarpy wiślanej.

Badania miały charakter ratowniczy; spowodowane były systematycznym niszczeniem stanowiska w wyniku prowadzonych u stóp wzgórza prac ziemnych. Do chwili obecnej całkowitej destrukcji uległa południowa część wzgórza wraz z kulminacją.

Badaniami objęto południowy skraj zachowanej jeszcze części wzniesienia. Wykop założono w linii W-E, mniej więcej równoległe do krawędzi obrywiska. Ogółem przekopano 224 m² powierzchni; na tym obszarze zarejestrowano pozostałości 4 obiektów: 2 jam, 1 grobu i 1 rowu.

Wśród obiektów na uwagę zasługuje rów o przekroju w kształcie V, w dolnej części którego wystąpiły - jak się przypuszcza - ślady konstrukcji drewnianej.

Obiekt 3 - grób - zawierał szczątki ludzkie: zęby z fragmentami żuchwy /w jednym wypadku na zębach widoczna była zielonkawa patyna miedziowa/ i fragmenty nadpalonych kości, a także zachowaną w całości amforkę.

Materiał archeologiczny wystąpił w wypełniskach obiektów oraz w ciemnobrunatnej warstwie, zarejestrowanej tylko w najwyższej partii wzniesienia. Stanowiła go w głównej mierze ceramika - znacznie rozdrob-

niona, dość jednorodna technologicznie, zdobiona wyłącznie ornamentem plastycznym. Należy ona niemal w całości do cyklu lendzielsko-polgarskiego - tylko sporadycznie znajdowano drobne ułamki ceramiki wczesnobrązowej.

Materiał krzemienisty, nieliczny w porównaniu z ceramiką, zawierał głównie półsurowiec /wióry/ i narzędzia /rylce, drapacze, wióry łuskiane/. Surowcem do ich wyrobu był przede wszystkim krzemień czekoladowy i świeciechowski.

Materiały organiczne reprezentowane są przez kości zwierzęce /na ogół źle zachowane/, muszle małży, ości i łuski ryb. Do ciekawszych znalezisk należy duży róg zwierzęcy /tura?/, pochodzący z oberwanej części wypełniska rowu.

Materiały przechowywane są w PMA.

Badania będą kontynuowane.

SŁONOWICE, gm. Kazimierza Wielka
woj. kieleckie
Stanowisko F

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Archeologii Małopolski
Pracownia Archeologiczna
w Igołomi

Badania prowadziła mgr Urszula Maj. Finansował IHKM PAN. Pierwszy sezon badań. Osada kultury pucharów lejkowatych i ślady osadnictwa cyklu lendzielsko-polgarskiego.

Stanowisko położone jest w południowo-zachodniej części Niecki Nidziańskiej, mieszczącej się w obrębie południowopolskiej strefy lessów. Zajmuje ono czołową partię cypla wznoszącego się nad doliną Małoszówki /prawobrzeżny dopływ Nidzicy/.

Rozpoczęte w br. prace wykopaliskowe łączą się z badaniami neolitycznego wczesnobrązowego kompleksu osadniczego w rejonie dolnego biegu Małoszówki /zob. Słonowice st. G/. Założono wykop o powierzchni 1 ara, w obrębie którego odkryto 8 obiektów. Są to pozostałości jam gospodarczych. Cztery z nich to jamy w kształcie ściętego stożka; kształtu pozostałych nie można określić, gdyż zachowały się tylko ich części przydenne.

Stosunkowo liczny materiał ceramiczny reprezentuje klasyczną /stempelkową/ fazę kultury pucharów lejkowatych. Ponadto w jednej z jam natrafiono na ceramikę w typie lendzielsko-polgarskim /? /.

Uzyskany materiał znajduje się w Pracowni Archeologicznej w Igołomi.